

LO GRINHON

LA GAZETA D'EN VIVARES D'A
NAUT

N° 37 ENDARRÈIR DE 99

SOMARI

- 1 - Anetz ! Zòu !
- 2 - Que de nòve ?
- 3 - La mamet o contava
- 4 - Vos raconto
- 6 - Lo grand-paire
Mòts croisats
- 7 - Loc companatges
- 8 - Per auvir

ANETZ ! ZÒU !

L'estiu a patit de fenir. Es pasmens achabat. Anetz receure las fòlhas dau Grinhon dau temps que tombaran aquèlas daus abres. Lo Grinhon e Parlarem en Vivarés fan a rebors de la natura : s'endèrman quand fai chaud e començan de bolicar quand l'èr ven mai frèsc. Qu'es censa coma si fasiam pranièra tot l'estiu.

Mas iura, zòu ! lai-z-anem !

Quò comencèt lo 18 de setembre daube lo voiatge. Una petita cinquantena aprofitèt d'un genti solelh de Provença per visitar Nion : lo vielh molin d'oile, una distilaria de lavanda e la vielha vila. Fuguèrem guidats per nòstres amics de la "Respelido", una associacion que, coma la nòstra, defen sa cultura e sa linga. Avem pogut eschanjar sens dificultat, chascun dins son parlat. Benleu los veirem ès nosautres un còp que ven.

Iura, mai, los cors d'occitan tornan començar ès Anonai. Aquelos que son interessats pòian se renseinar (veire p. 2). Se parla tant e mai de las lingas regionalas encuei e i a d'endreits, dins las regions de linga d'òc, ont se fai beucòp de veiaas per l'ensenhamant sustot per los joines. Dins un Grinhon que ven, vos farem coneisser un pauc tot aquò. Ès nosautres ne'n siem pas encara aquí. Mas... essaiarem de pas nos endermir.

Anetz ! Zòu !

LO GRINHON es la gazeta de l'associacion occitana "PARLAREM EN VIVARES" de vès ANONAI. Es mandat a tots los aderents.
Per lo receure, mandar 50 F a:
LO GRINHON
Lo Petit Avanon
07370 OZON
Faire lo chèc a l'ordre de PARLAREM EN VIVARES
Las adesions partan dau 1° de Janvièr e s'achaban lo 31 de Decembre.

Josèf

Mi me'n fot, me'n fot, me'n foto... me sembla que l'auvisso l'amic que nos a quitat dempus lo darreir Grinhon : Josèf DELHOMME. Sos elhs malins, mocos, m'avisan : Vas parlar de mi...me'n fot, me'n fot, me'n foto...

Bien sur qu'es au chantaire qu'ai pensat en promèir. A tots los bons moments que nos a fait passar, dins las velhaas e tant sovent a la radiò. Qu'èra un animator e aviá besonh dau public per bailar tota sa mesura. Fasiá chantar tota la sala. Mas sa votz, sa presenza, qu'èra quaucam d'unic, coma aquel pais d'Ardecha qu'amava talament.

Per assurat son pais Josèf l'amava e sa lenga !

Fuguèt dins lo carrat daus membres fondators de l'associacion Parlarem. Aviám besonh d'una adreiça es Anonai, nos bailèt la soa. E lo corrier de Parlarem, josca d'aqueste an arrivèt es ielo. L'idèia de se gropar per far viure nostra lenga e sa cultura l'agradèt sus lo còp. E tant sovent nos diguèt que chaliá anar de l'avant, possava a la roa, daube Joannes voliá partir chantar dins los vilatges, los cafès.

A la radiò, Josèf amava nostres rendetz-vos, totjorn prompte per la blaga, las belas-maires avián pas bon temps ! D'autres còps preparava un tema, un pauc plus grave, una reflecccion, coma quand avèm consacra una emission au 11 novembre e a la guerra de 14.

Chau dire que Josèf èra un òme de cultura, daube una granda esperienza, d'autres parlarian melh que nos de son passat e de sa viá professionala : lo militant de la J.A.C., son temps de 2° mairajunh ès La Lovei (a 26 ans) e sa carriera d'ensenhaire a la Chambra d'Agricultura. En 1967 fuguèt decorat, Chevalier dau Merite Agricòl.

Nosautres l'avèm sustot coneissut quand s'èra retirat es Anonai. E encuèi sièm maleiros, avèm perdit nòstre Grinhon. Nos aprenguèt la chançon e eirosament l'avèm enregistrat (1ª casseta).

Amics chantem qu'èra sa devisa e, mon Josèf, l'auvisso encara : *mi me'n fot, me'n fot, me'n foto...* un refrenh qu'amava tant.

G.B.

Super Mamie Rhône-Alpes

Dimanche 14 novembre 1999 à 15 heures, Espace Léo Ferré, à Aubenas.

Election par les spectateurs et par un jury. Bulletins de vote à l'entrée.

Marie Mourier, déjà super-mamie ardéchoise qui chante en occitan et défend sa culture nous y représentera.

Marie, chau que ganhe per mostrar a tota la region la presenza e lo vam de la cultura occitana.

Les clubs peuvent s'inscrire. Tous renseignements :

Aubenas Avenir
1, bd Pasteur 07200 Aubenas
04 75 93 67 55

Les éditions Matha Perrier préparent un catalogue de livres anciens et d'occasion.

Dernière édition : *Un voyage de noces au pays de Frédéric Mistral ou les noces du Dauphiné et de la Provence*. D'après les œuvres de Morice Viel et des extraits de la revue L'Alouette Dauphinoise (1880-1882)

Matha Perrier, Les Combes,
26120 Chabeuil
04 75 43 35 70

Cours d'Occitan :
Los cors d'occitan an tornat començar ès Anonai. Per mai ne'n saver : 04 78 90 66 85
Las datas de la fin de l'an : 17/11, 27/11, 1/12, 15/12, au Centre Social de Ripailles.

Preaux : Robert AMIOT

Cuistot, conteur, vous présente *Tranche-Montagne*

Contes, chants et cuisine du Québec.

Le samedi 20/11/99, à 20h30 pour réserver : 04 75 34 49 27 (Association Cancabièle)

Fai quauques ans nos aviá galat es San Fons per la velhaa chastanhas. Chau aportar son bòl e son culhièr.

Una emission Tele a pas mancar : *Pousse-Café* sus la 3, lo sande 27 de novembre.

Parlarem es invitat per representar la lenga. Una chançon de Marc devriá illustrar la presentacion.

La mamet o contava

La mamet - aqu'èra coma'quò que mon fraire e ieu apelavam la Taví, nòsta grand, la maire de nòsta maire - nos contava totjorn quauqua istoara de sa joinessa, quand èra vès Lubancs.

L'oncle Ilariòn

Ne'n parlava sovent la Taví, delh pus joine de sos oncles. S'apelava Ilariòn, mès disián "lo Lariòn" - Aviá a pena detz ans quand perdèt sa maire, e son paire lo botèt a la fabrica en luòc de lo mandar a l'escola, mès lo laissava sans argent ; tochava la paga delh dròlle e anava la beure. Una tanta delh Lariòn retirèt l'enfant de la fabrica e lo mandèt estudiar en Avinhon, vès los fraires. Quand aguèt passat sos eisamens entrèt dinc la polica coma inspectur e participèt a l'arrestacion daus chafurs de la Droma que faguèran tant de mau delh costat de Valençà en detz-a-nòu cent. Pùei seguèt nommat comissari principau a Paris e travalhèt dinc las brigadas delh tigre... E la mamet n'era fièra de son oncle Lariòn !... Pensatz ! un paisan d'ès Lubancs qu'aviá fenit coma comissari principau a Paris !

Lo lebraut

Pendent la guerra de catòrze, quand lo papet èra sobre lo front, elh canal de l'Iser puèi a Verdun, la mamet èra restada tota sola a la ferma, eme sas doas filhas encara bien joinas e la tanta Torina, la sòrre delh papet... Aquòdonc, delh costat de vès Sant Andiòu, Ginestella, Antraiga e Lubancs l'i aviá un desertur qu'apelavan "Lo Lebraut"... Passava d'un ostau a l'autre, pertot onte l'i aviá de femnas solas o de vièus, e ne'n profitava per se faire bailar d'argent o de viures, en sortent un cotelas. Lo monde n'avian paur e fenissián totjorn per lhi bailar çò que voliá... Se servia a la cava e elh polalhier, puèi se'n anava per tornar un jorn o l'autre... Los gendarmas lhi corrián be après mès iel èra pus lèste que ielos -quò's per causa que l'apelavan lo lebraut, corriá coma una lèbre - Pasmens feniguèran ben per l'arrapar un jorn entre Mezilhac e Burzet e la mamet disiá que lo fusilhèran.

La Bòna soeur qu'èra benlèu una espiona

Pendent la guerra de catòrze, lo monde vesian d'espions pertot...

Un jorn, una soeür passèt elh vilatge d'ès Lubancs. Anava d'un ostau a l'autre per faire la questia per son covent... Totes aquelas que la vegueran trobèran qu'aviá de mans trop gròssas e de pès trop bèus per que seguèsse una femna ; en mai d'aquò aviá de pieùs sobre la bocha e lo menton que l'òm auriá dit una barba... Parlava bien la lenga delh pais e pausava de questions. Anèt sonar a la pòrta delh curat ; la chambrèira la faguèt entrar. Lo curat, que sabiá deja çò que lo monde contavan diguèt a sa chambrèira : "Fasetz-la restar per sopar. Serviretz de tartifles, mès pas a taula, e botaretz gis d'escudèlas. Nos assetarem elh caire delh fuòc e ieu traireì los tartifles un per un. Si aquò's un òme, sarrará las chambas per arrapar los tartifles, perqué los òmes, qu'an l'abituda de portar de bralhas, fan coma 'quò per arrapar quaucòm, mès si quo's una femna escartará las chambas per retenir los tartifles dinc sa rauba."

Faguèran coma'quò e vegueran que la bòna soeür sarrava las chambas per reçaupre los tartifles. Lo curat d'ès Lubancs e sa chambrèira saupeguèran delh prumièr còp que lo bòna soeür èra un òme.

Mès la mamet a pas pogut me dire coma l'istoara s'achabèt.

A. Chambouleyron

Vocabulaire

Lubancs (St Joseph les bancs)

lebraut (levraut)

arrapar (attraper)

chambrèira (bonne, femme de chambre)

paga = paia (paie)

dròlle = petit (enfant)

sobre = sus (sur)

tartifle = trifòla, trufòla (pomme de terre)

VOS RACONTO

De çò qu'èra quand èro enfant tot a telament chanjat que même en racontant çò que l'òm se rapela, l'òm se demanda si los enfants d'encù porián crèire e comprendre çò que l'òm a viuput.

D'abòrd davant de començar d'anar a l'escòla, sovent pas davant d'avoir sèt o vut ans, l'òm coneissiám gaire que sa parentèia e los veisins per las velhaas o per las boèinas en travalhant o en sonhant las béstias.

L'òm restava de temps a crèire de veiaas que nos montravan la viá tantsepè, si l'òm pòt dire, coma un conte de faa.

Per los enfants d'encù i a plus de mistères, tot es natural e aquò es surament mièlhs que d'aprendre de biais o de travèrs coma fasiám nosautres, en eissaint d'autvir lo grand monde quand se parlavan doçament per se dire de novèlas o de blagas qu'èran pas faitas per de petitas aurelhas.

Si l'i a plus de rèive, l'i a plus la deisillusion, aquò es l'evolucion. Me sembla que dempùs nòstre joine atge n'avèm pas mau vegut en totas façons.

Dès que l'òm començava d'anar a l'escòla, un bon pauc de bonur e de libertat basculavan dedins lo passat. L'òm començava a conèisser los socits en même temps que lo gost d'aprendre si n'aviám pas dejà pres l'envèia per far coma un mai bèl que l'aviá deja començat. E l'òm achabava d'aprendre a parlar francés si a l'ocasion l'aviám deja un pauc auvit parlar ès la maison.

Preniám l'avèrtit de veire d'autre monde, aqueles que nos fasián l'escòla, los autres enfants, lo curat que nos fasiá lo catacièrme, lo monde sus la plaça de la glhèisa a la sortiá de la messa.

A la messa, lo latin nos semblava un drôle de parlatge, même de fèi lo francés quand recitavan las litanias e que lo monde respondián vite "ayez pitié de nous" e que l'òm compreniá "ayez pieds de nous". Mas si veire nòstres pès anavan nos los prendre ?

Quand rentràvam ès la glhèisa per la messa, l'i aviá una femna qu'apelàvam la campanèira que teniá las selas. Lo monde en rintrant donavan cinq sòus per poveir s'assetar dau temps de la messa. D'aiçí d'aïai per la glhèisa, de selas mai gentas portavan sus una placa un nom de monde mai riches que las avián achetaas, faliá pas las tochar.

Quand las campanas trenitavan per de batisalhas, los enfants corrián vite davant la pòrta de la glhèisa e de se persèure per eissaiar d'arrapar las dragèias que lo pairin de l'enfant balençava en l'èr. Faliá veire aquelas bosculadas per amassar, e pas totjorn, una o doas dragèias, de feis dedins la morja o ben entremèi de cacarèlas, e veire plorar aqueles que, las mans o los janolhs escorchats, avián ren pogut arrapar.

De mariatges l'òm ne'n véia pas sovent. Los nòvis s'esposavan de bon matin per poveir après prendre lo car, si avián la chança de povèir faire un petit voiatge, ben sovent en anant veire de parentèia en vila o ben onte lo garçon aviá fai son regiment. De feis, aqu'èra la promèira e la darrèira sortiá de lhurs viá e encara povián pas tots la faire.

En aquela epòca, l'i aviá mai los enterraments de promèira classa. Las campanas sonavan pas çò même, sus lo cercuelhe e davant l'autèl se botava de grands draps néirs aube, emprimaas dessus, de gròssas larmas blanchas, de même qu'èran alumats los gròs cierges de las promèiras comunions que restavan ès la glhèisa. Faliá

mai veire totas aquelas coronas de perlas. Tot aquò per parar lo monde riche de l'enfèrn. Los enfants de l'escola èran invitats a l'i assistar, coma aquò, tot joines, preniám l'avèrtit daus enterraments. Tot lo monde èran abilhats de nèir, las femnas sus lhurs chinhons portavan un chapèl e sovent un voèle dessus que lhurs escondiá la figura e pendolava darrèir l'eichina. Lo dòl se portava de temps, coma aquò las femnas semblavan totjorn vielhas, totjorn abilhaas de nèir, aqu'era pas mai pensable de sortir sans chapèl o a manchas cortas.

Faliá pas mancar la messa ni mai travalhar las diumenjas. D'un latz urosament, au mens coma aquò lo monde povián se veire per los chamins e a la sortiá de la messa.

Per las rogacions, las processions, tres jorns de suita, autorn dau vilatge e per la campanha, anavan joca un endrèit onte lo monde avián dreissat un petit autèl aube un drap blanc, una crotz entoraa de flors e d'imatges sants. Entremèi las litanias o ben en se'n tornant per los chamins, lo monde discutavan, avián pas d'autras distraccions en esperant l'ivèrn per las velhaas.

La messa de la Fèsta-Diu, coma qu'era genti quand los enfants de coér a chaa punhaas balançavan de plens panèirs de floretas !

Qu'es per los joines que raconto tot aquò, tant de monde de mon atge se rapelan surament tant d'autras veiaas que ben sur ai eissublaas.

En totes aquelas fèstas, dau temps de las messas, de vielhas femnas se passavan coma un colier, un large riband violet onte pendolava una granda medalha, las joinas filhas ilas mai, mas qu'era un riband bleu e portavan un berret blanc.

Passaa una periòda, las dameisèlas de

l'escola abilhavan mai las petitas en crosats aube un surpelhis blanc que portava una crotz roja davant e darrèir. Per aquò faliá donar cinc francs. Aquò me fai rapelar d'una fèis que, de l'escola ès la lhèisa, per las Vèspras, una petita pas costumaa seguiá las autres en se retenant de plorar. Las sòrras avián pas trovat de surpelhis a sa talha, pasmens sa maire aviá paitat per que fuguèsse coma las autres. L'enfant sufriá d'aquela enjustiça.

L'i a de veiaas que s'eissublan pas. Aquò me fai pensar au vièlh Clément, un veisin qu'aviá l'avèrtit de dire : "Chau jamai fachar un enfant". Benlèu que ile mai ne'n saviá quaucàm.

Veiquiá, per encú vos en dirai pas mièlhs.

A un autre còp !

Marie MOURIER

Vocabulari

avèrtit = habitude.

boèina = borne, limite de propriété.

cacarèla = cratte de chèvre

campana = cloche, d'où

campanèir, le sonneur et, par extension, celui ou celle (**campanèira**) qui s'occupe de l'église.

catacierme = catéchisme

de temps = longtemps

latz = côté

mas si veire = A savoir si ?

morja = boue, fumier.

nòvis = jeunes mariés

trenitar, trinholar, terinholar, drinholar... = carillonner

veiaa = chose, affaire.

LO GRAND PAIRE

Mon grand-paire, qu'èra un òme que se levava matin, a la pointa dau jorn. L'estiu, se levava bien devant lo solelh.

Nosautres, los gamins, èram guechits, amavam durmir lo matin. Eram bien dins la coja.

Vès las set oras, lo grand-paire tornava per dejunar. Eram pas levats e nos sonava :

- Anetz, petits, levatz-vos vite. Menaretz quelas bestias en champ. Depachetz-vos, quò vai faire chaud e los tavares van picar.

- Oc-es, òc-es, nos levam, respondiam.

Lo grand-paire tornava filar e nosautres, nos tornavam endurmir. Una ora après, tornavà venir veire onte quò ne'n èra. Aviam pas bojat ! Alòrs, questo còp, se metava franc en colera e nos bramava :

- Nom de ge de nom de ge ! Sietz pas encara levats. Mas si faudra un puard per vos tirar de la coja ? E puei, restatz li ! Lo besuenh de chiar vos levara ben !

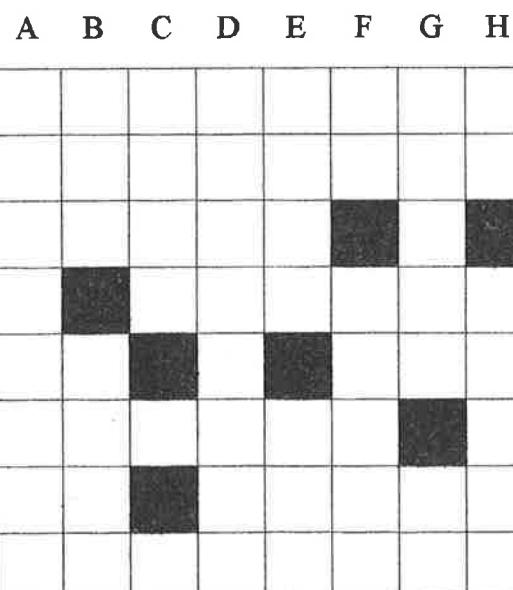
Alòrs, aquesto còp, sautavam sus lo plan e nos depachavam d'anar dejunar.

Marcelle Pion-Roux

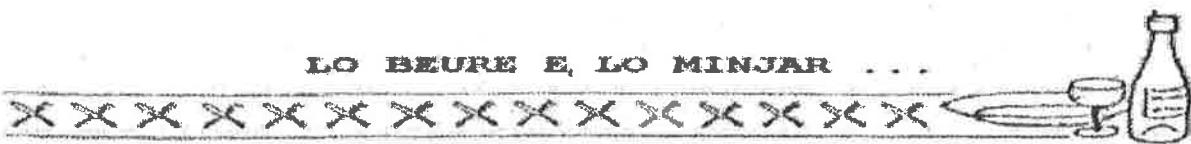
VOCABULARI

guechit, -iá = fatigué ; tavare = taon ; puard = croc à fumier ; plan = plancher

Los Mots Croisats dau Gui

- 1 - Petitas de l'asne.
 - 2 - Autant en Ardescha de bas.
 - 3 - Cavalièr militari
 - 4 - Cubrir.
 - 5 - Per debutar l'apele. Filhas de Cadmos.
 - 6 - Enlevar la misa.
 - 7 - Ni tu, nimai ieu. La de la chaminèia es en fonta.
 - 8 - An d'energia e se savon parar.
- A - Lí agrada fòrça de dançar.
B - Vila de belgica. Malautia daus pais chauds.
C - Crida coma lo lop.
D - Per confessar sos pechats.
E - Fumaire bel d'Italia. Filhat de Mahomet.
F - La tiuna. Entretenir de solièrs.
G - L'an passat. Ponts dau costat d'Angers.
H - Per lo patron. Guenilhas, pelhas.

Balada Gormanda en Occitania

LOS COMPANATGES

(de far daube las olivas e l'òli d'oliva de NION)

ROSTIDAS : Crostets de pan grilhat fretats d'alhet, arrosats d'una raiada d'òli d'oliva, salats e pebrats. Servir a l'aperitiu o daube una salada verda.

QUICHETS a las ANCHÒIAS : Lavar ben las anchòias per garar la sau. Esquichar puèi daube d'alhet e d'òli d'oliva. Tartinar la pomada sus de peçonas de pan, passar au forn ben chaud 5 minutaa. Servir chaudet a l'aperitiu ou daube una salada frisaa alhaa.

TAPENADA : Dins un mortier de bosc esquichar, daube un piston o daube un pichòt chaplador, d'olivas negras descresaas, de fialats d'anchòias a l'òli e de tapenas. (Comptar 2 fialats d'anchòias per 10 olivas e 3 tapenas. Las proporcions pòvan variar.) Rajotar una raiada d'òli d'oliva e quauquas gotas de jus de citron. Tartinar puèi sus de crostets de pan grilhat e servir a l'aperitiu.

Nota : Povetz tanben batre 2 culhieraas a sopa de tapenada daube 6 uòus e far una bona omeleta de servir acompanyhaa de tomatas a la provençala.

ALHETADA : Esquichar una vena d'alhet daube 6 o 7 ametlas despelaas per persona (çò pòt utiliar de podra d'ametla. Es mai aisat). Ajotar quauquas gotas d'aiga chaudeta per aver una preparacion blanchassa. Incorporar plan planet un pauc d'òli d'oliva (coma per la manionès). Tartinar sus de crostets de pan grilhat. Servir a l'aperitiu o daube una sopa de peisson.

(D'après : La CUISINE des PROVENÇAUX - Bernard ELY - Edisud)

TOMAS de CHABRA a L'ÒLI e a las ÈRBAS : Prene de tomas un pauc cremosas, mas pas trop. Las copar en 4, botar dins un pòt de gres o de veire. Ajotar : laurièr, frigoleta, romanin, grans de pebre. Cubrir d'òli d'oliva. Laissar macerar 3 setmanas. Minjar daube un bon pan ben crostilhós o du pan a la farina de chastanhas. (Sièm ardechés, que diable!).

Nota : L'òli se pòt utiliar per far la salade o per perfumar de pastas ...

De saupre :

NION = NYONS (Drôme) (Noimagos au IIe S.) du Gaulois "novio" = nouveau et "magos" = marché (nouveau marché) - Dauzat et Rostaing : Dictionnaire Étymologique des Noms de Lieux en France.

Lucette Rouchier

Vocabulari :

Companatges = mets qui accompagnent le pain. **Crostet** = croûton. **Raiada** = un filet de ... (liquide). **Peçona** = petite tranche. **Piston** = pilon. **Tapena** = câpre. **Ametla** = amande. **Frigoleta** = thym. **Romanin** = Romarin.

PER AU VIR

Fai de temps que vos avem pas portar de nòvas musicarèlas. Veiquià quauques disques, pas totjorn franc novèus, que deurian vos saveir de bon d'escotar.

MIQUELA E LEI CHAPACANS

" Per Tu "

Un disque, qui a déjà trois ou quatre ans, de la chanteuse et ex-animateuse de l'émission "Vaqui" sur F3 Méditerranée, Miquèla Bramerie. On y retrouve la version provençale de "L'Estaca" de Lluis Llach, deux chansons traditionnelles : "Trite es lo ceu", "Au Pont de Mirabeu" et des textes de Miquèla, parfois sur des musiques jazz ou bossa de John Coltrane, Joe Pass ou A.C. Jobim. Il faut entendre Miquèla détourner la célèbre Magali : "Ou Magali ma tant amada / lo fau quitar lo fenestron... Resvelha-te, Magali, siam pas mòrts." Et surtout, il faut l'écouter "chanter d'amour" :

Ame l'amor quand giscla d'un rise d'enfant...(Ame l'amor)

Vòli sentir la mar me rosigar lo còr...(Tu e Ieu)
Un chicon de café, dos dets de Garlaban, ai begut
dins tis uelhs, ai begut ti vint ans (Lo pichòt café)

Ref. CD 9822 120 F AURA B.P. 9087

34041 MONTPELLIER Cedex 1

MARILIS ORIONAA "Ça-i !"

Ça-i ! C'est un cri des bergers béarnais. Marilis Orionaa, chanteuse hors-normes, commence ce disque en improvisant sur ces cris que les pasteurs se renvoient par-delà les paturages. Le ton est donné, la voix de Marilis chante le Vent du sud, vaurien bandit (Vent balaguèr, Landèro bandolèr), son village de "Balansun", "la vila de Pau" et son Béarn où l'on fait des trous dans la tête des gens, des enfants à l'école et dans les montagnes et les forêts. Mais, attention : "... que n'ia pro ! Aciu qu'ei lo Biarn / Toca-i se gausas ! (touches-y si tu oses !). Elle chante aussi l'amour pour "Gabriel" ou pour "les fées qui dansent en rond" (Baram de lua).

Distribution Trema/Sony Music

Chez votre marchand de disques (Peut-être devrait-il le commander...)

GACHA EMPEGA

"Polyphonies marseilaises"

Qu'es aquò un gacha empega ? C'est celui, ou celle, qui travaille à la va-vite et semble se fouter complètement des règles de l'art ... C'est aussi le nom d'un groupe marseillais : Barbara, Manu et Sam qui chantent à trois voix des chansons traditionnelles mais les expliquent d'un "biais" tout à fait original. Par exemple, un chant que nous connaissons bien, Vaqui lo polit mes de Mai : "Voici le joli mois de Mai, notre chanteur est amoureux d'une créature des quartiers sud. Il lui propose de faire un tour en booster, mais elle lui met un revers dont il ne se remettra jamais... A son retour... la belle s'est mariée avec un kinésithérapeute..." Les commentaires sont tous du même tonneau, mais les voix et les arrangements sont très travaillés avec juste un accompagnement aux tambourins et bendir.

Distribution Harmonia Mundi. Votre disquaire devrait vous le trouver.

MAURIS e companhià "A Tu"

Le disque commence ainsi : "Je suis ici depuis cinq cent mille ans, agrippé à la roche, à souffrir avec les hommes de ce pays... Je suis ici à rêver d'un ciel bleu de paix comme un bon vin vieux que l'on déguste. Je suis ici envahi par mes doutes mais heureux, vraiment heureux d'être un homme parmi d'autres hommes..." Que dire de plus sinon que le reste du disque chante cet espoir indéracinable en l'avenir, en l'amour et dans les hommes comme le disent des titres tels que : Coma un esper que ven, Me resta la paraula, Camin de lutz, et Caminerai. Tout cela enrobé dans une musique foisonnante et méditerranéenne de guitares, mandolines, accordéon, vielle... et les voix de Michel Bianco et Françoise Marchetti du Corou de Berra. Un disque pour réchauffer le coeur.

Ref. CD 0601 120 F AURA B.P. 9087

34041 MONTPELLIER Cedex 1

Mots croisats (responsas de la p.6)

1/ SAUMETAS . 2/ ATRETANT. 3/ ULHAN. 4/ ACACAR. 5/ AP. INO. 6/ RAFLAR. 7/ EL. PLACA. 8/ LUTAIRES.
A/ SAUTAREL. B/ ATH. PALU. C/ URLA. D/ MEACULPA. E/ ETNA. ALI. F/ TA. CIRAR. G/ ANTAN.
CE. H/ ST. ROPAS.